

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

برگزاری

دفتر رئیس

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۳۷۹/۵۶۹۶۷ مورخ ۲۱۸۷۱/۰۵/۱۶ دولت درمورد موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سودان که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۷۹/۸/۲ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، دراجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون ابعاستی جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد. آن

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

ورود به دیروختانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۷۷/۱۶/۷۹ صبح

تاریخ ثبت: ۷۹/۸/۹ عصر

اقدام کننده:

بعلیه

ورود به دیرخانه شورای نگهبان /
کلمه ثبت : ۷۷/۱۱/۷۹ صبح
تاریخ ثبت : ۹/۸/۷۹ مص
اقدام کننده :

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از
سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سودان

ماده واحده - موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سودان مشتمل بر یک مقدمه و (۱۵) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبالغه استناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سودان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سودان که از این پس "طرفهای متعاهد" نامیده می‌شوند، با علاقه‌مندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف:

از نظر این موافقنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

تعالیٰ

شماره ۴۴۰
۱۳۷۹ / ۸ / ۸
تاریخ
پیوست

۱ - اصطلاح "سرمایه‌گذاری" عبارت از هر نوع مال یا دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر (که از این پس طرف متعاهد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

- الف - اموال منتقل و غیرمنتقل و حقوق مربوط به آنها؛
- ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها؛
- پ - پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول؛
- ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری؛
- ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح "سرمایه‌گذار/سرمایه‌گذاران" عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقنامه در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

- الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هریک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاهد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.
- ب - اشخاص حقوقی هریک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاهد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح "عواید" به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴ - اصطلاح "قلمرو" به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هریک از طرفهای متعاهد قرار دارد و شامل مناطق دریابی مربوط آنها نیز می‌شود.

بعلت

ماده ۲ - تشویق سرمایه‌گذاری:

- ۱- هریک از طرفهای متعاهد اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲- هریک از طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه‌گذاری:

- ۱- هریک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲- هریک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطای خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه‌گذاری:

سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هرکشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر:

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هریک از طرفهای متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل

تعالیٰ

اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت:

- ۱ - سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدبیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد.
- ۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلا فاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷ - زیانها:

سرمایه‌گذاران هریک از طرفهای متعاهد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاهد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه:

- ۱ - هریک از طرفهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که درمورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:
 - الف - عواید،
 - ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،
 - پ - حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری،

شماره ۴۴۰
تاریخ ۱۳۷۹ / ۸ / ۸
پیوست

تعالیٰ

- ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه،
- ث - افساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،
- ج - حقوق ماهیانه و دستمزد‌های دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد سرمایه‌پذیر را دارا باشند،
- چ - وجوده پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).
- ۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

- الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،
- ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،
- پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هریک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

تعالیٰ

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاریهای اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران می‌باشد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری سودان وزارت سرمایه‌گذاری و همکاری بین‌المللی سودان می‌باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر :

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر درباره سرمایه‌گذاری بروزکند، طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هریک از آنها می‌توانند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به هیأت داوری سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کنند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جزو توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنای

تعالیٰ

خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاهد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاهد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می‌تواند از دبیر کل دیوان دایمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد:

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه‌نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران

بعلت

منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سردارور به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاهد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سردارور را تعیین نماید. سردارور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سردارور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاهد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاهد لازم الاتیاع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه:

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هریک از طرفهای متعاهد به تصویب مراجع صلاحیت‌دار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هریک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراشدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد.

پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاهد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمايل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

۴۴۰ شماره
۱۳۷۹ تاریخ - ۸ / ۸
پیوست

بعلت

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

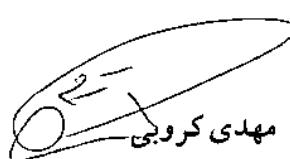
ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون:

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۶ شهریورماه ۱۳۷۸ مطابق با ۷ سپتامبر ۱۹۹۹ میلادی به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سودان رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری سودان

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ دوم آبان ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی